

Dato: 10. Mai 2022

Ang.: Høring af Udkast til Det danske Hav- Fiskeri- og Akvakulturprogram 2021-2027

Journalnummer 22-20-000033

Til: mail@fiskeristyrelsen.dk

Kontakt: Cathrine Pedersen Schirmer, 31 19 32 26, Cathrine@dn.dk

Danmarks Naturfredningsforenings høringssvar til høring af udkast til det danske Hav- Fiskeri- og Akvakulturprogram 2021-2027

Fiskeristyrelsen har sendt udkast til Det danske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturprogram 2021-2027 i høring. Danmarks Naturfredningsforening (DN) takker for muligheden for at kommentere udkastet og fremsender hermed sine bemærkninger.

Overordnet set hilser DN velkommen at udkast til EHFAFs program prioriterer en grøn omstilling af fiskeriet som reducerer fiskeriets påvirkning på havmiljøet og reducerer klimaftrykket, samt at udkast til programmet prioriterer havmiljøets genopretning, og et styret vidensgrundlag om havmiljøet og fiskebestandene.

DNs specifikke kommentar under de enkelte prioriteter:

EHFAF prioritet 1 - Fremme af bæredygtigt fiskeri og genopretning og bevarelse af akvatiske biologiske ressourcer. Specifik målsætning 1: Styrkelse af økonomisk, socialt og miljømæssigt bæredygtige fiskeriaktiviteter

Understøtte grøn omstilling af fiskeriet

DN støtter op om indsatser som understøtter en grøn omstilling af fiskeriet. Fiskeriet er et af de største presfaktorer på havmiljøet og har også en påvirkning på havets evne at lagre CO₂. DN hilser velkommen programmets fokus på at fiskeri- og akvakulturerhverv udvikles og afprøves på grønne teknologier som kan klimaomstille erhvervet til at nedbringe fiskerierhvervets udledning af drivhusgasser. Men **DN savner at indsatserne også har fokus på at elminiere fiskeriets påvirkning på havets evne at lagre CO₂ og til at være med til at være en klimabuffer.**

Havet er jordens største og vigtigste CO₂ lager. Tang og græs på havets bund binder så meget CO₂, at havet er en endnu større klimabuffer end skove på land. Havplanter er effektive, fordi de nedbrydes enormt langsomt. Når planterne endelig dør, bliver de begravet i havbunden, og i den proces tager de kulstof med sig. Jo mere tilsluttet og beskyttet en havgræseng er, jo mere CO₂ kan den lagre. I Danmark er ålegræs en meget vigtig CO₂ lager. Men desværre er ålegræs i danske farvande i stærk tilbagegang. Gennem de seneste 130 år har vi i Danmark udryddet over 70 procent af havbundens tang-og ålegræsarealer. Det svarer til to gange Fyns areal. I dag kan man kun ganske få steder finde ålegræs ud til ca. 10 meters dybde, men oftest er det slut allerede på omkring 5-6 meter. Trawl med bundslæbende redskaber forhindrer ålegræsset udbredelse. Det viser en ny rapport fra [DTU](#) (2021). Her tyder resultaterne på, at når fiskeri med bundredskaber som bundtrawl og muslingeskrabere anvendes i et vandområde på lavt vand, så kan det påvirke ålegræsset. Undersøgelsen finder, at fiskeriet kan forhindre, at ålegræs breder sig ud på de vanddybder, som kendetegner god økologisk tilstand.

Men også trawl med bundslæbende redskaber på andre habitater end ålegræs kan have en effekt på havets evne at lagre CO₂. Et studie publiceret i 2021 i det anerkendte tidsskrift Nature viser, at forstyrrelsen af havbunden forudsagt af trawl med bundslæbende redskaber også er med til at frigive lagret CO₂. (Studiet "Protecting the Global Ocean for Biodiversity, Food and Climate" kan læses [her](#)). Det er endnu usikkert, hvor stor en del af CO₂'en, der udledes til atmosfæren pga. trawl med bundslæbende redskaber. Men udledning af CO₂ kan føre til et forsuret hav. Det er skadeligt for en lang række organismer, for eksempel fiskeyngel, muslinger, krebsdyr og kalkbaserede livsformer som koraller. Et forsuret hav er dårligere til at optage

Dato: 10. Mai 2022

Ang.: Høring af Udkast til Det danske Hav- Fiskeri- og Akvakulturprogram 2021-2027

Journalnummer 22-20-000033

Til: mail@fiskeristyrelsen.dk

Kontakt: Cathrine Pedersen Schirmer, 31 19 32 26, Cathrine@dn.dk

kuldioxid fra atmosfæren, og vores vigtigste CO₂-lager bliver derfor svækket, når vi fisker med bundslæbende redskaber som for eksempel bom- og bundtrawl.

Ifølge en rapport fra Miljø- og Fødevareministeriet vurderes det, at der fiskes med bundslæbende redskaber mindst én gang om året i 67 procent af Østersøen inklusive Bælthavet, og 85 procent af Nordsøen, inklusive Kattegat. Det svarer knap og nap til at pløje hele Danmarks landareal to gange. I andre ord bliver det trawlet enormt meget i det danske farvande og effekten af det på CO₂ lagring kan dermed være enormt. Hvor stort, det ved vi ikke, da det ikke findes forskning på denne effekt fra danske farvande.

For at klimatilpasse fiskerierhvervet skal EHFAF programmet dermed ikke kun se på erhvervs udledninger af drivhusgasser. DN mener at det danske EHFAF-program både skal støtte viden om havets lagring af CO₂ og dets rolle som klimabuffer i danske farvande, hvordan fiskeriet påvirker havets evne til at lagre drivhusgasser i danske farvande og agere som klimabuffer, samt løsninger og støtte til at det danske fiskeri markant reducerer påvirkningerne på habitater som er medvirkende til at lagrer CO₂ eller agere som klimabuffer (fx stenrev /kystsikring).

Udkast til programmet giver også mulighed for udvikling af nye fiskerimetoder af ikke tidligere udnyttede arter. Her ønsker DN at understrege vigtigheden for at de nye fiskerimetoder eller nye fiskerier er konsekvensvurderet og at fiskebestandene er i god tilsand ifølge MSY principperne inden nye fiskerier er tilladt. Desuden anbefaler DN at bestandens rolle i fødekæden vurderes samt at mulige bifangstproblematikker tages i betragtning.

I forhold til omstilling til grønne fiskerier, savner DN at der fortsat er fokus på at støtte udvikling og anvendelse af markant mere selektive redskaber i alle fiskerier (dvs. pelagisk og demersalt). Et af formålene af den fælles fiskeripolitik er mere selektivitet og incitament er at alle kvoterende fangster skal landes og afskrives af kvoten. Desværre har vi side indførelsen af landingsforpligtelsen ikke set en markant anvendelse af mere selektive redskaber.

Bifangst problematikken berører ikke kun fiskebestande men også sårbare arter. Understøtte til en grøn omstilling skal også støtte udvikling af nye fangstredskaber eller fangstmetoder – eller andet teknologisk udstyr, for at markant reducere bifangst, især af sårbare arter såsom hajer, rokker, havfugle, havpattedyr. Dette er ikke nævnt under denne prioritet og det savner DN. Desuden mener DN at EHFAF-programmet skal støtte kystfiskere i at anskaffe grej som mindsker bifangst af sårbare arter, såsom pinger som kan hjælpe med at reducere bifangst af marsvin. Der kan også forekomme bifangst af havpattedyr i det pelagiske fiskeri, og havfugle og havpattedyr i garnfiskeriet, hajer og rokker bliver i nogle farvande bifaget i fiskeriet med bundslæbende redskaber. DN mener, at det kommende EHFAF program forsat skal støtte udvikling og anvendelse af fiskeredskaber som er markant mere selektiv end de nuværende redskaber som er anvendt i de forskellige fiskerier og at teknologier udvikles for at mindske bifangst af sårbare arter (fx LED teknologi).

Investering i kystfiskeriet:

DN bakker op om at det **skånsomme** kystfiskeriet støttes. DN mener at investering i kystfiskeriet alene skal støtte det skånsomme segment i kystfiskeriet, da trawlfiskeriet i vores sårbare kystnærområder ikke er kompatibelt med EU's biodiversitetsstrategi, EU's habitatstrategi, EU's havstrategiramme eller Danmarks klimamålsætning. DN mener at Danmarks kystnære havområder på sigt skal være trawlfri og, at et større og sammenhængende trawlfri zone omkring Danmarks kystnære havområder ville støtte et skånsomt kystfiskeri.

Dato: 10. Mai 2022

Ang.: Høring af Udkast til Det danske Hav- Fiskeri- og Akvakulturprogram 2021-2027

Journalnummer 22-20-000033

Til: mail@fiskeristyrelsen.dk

Kontakt: Cathrine Pedersen Schirmer, 31 19 32 26, Cathrine@dn.dk

Dermed mener DN at EHFAF-programmet under denne prioritet (altså støtte til kystfiskeri) alene skal støtte det skånsomme segment i kystfiskeri, for at fremme en større omlægning til skånsomme redskaber og en udfasning af trawlfiskeri i vores kystnære farvande.

Støtte forbedret vidensgrundlag og biologisk rådgivning med henblik på at fremme en bæredygtig forvaltning af fiskebestandene og havet (Maritim viden):

DN mener at det burde være en topprioritet for Danmarks EHFAF-program at støtte vidensgrundlag og biologisk rådgivning. Under denne støtter savner DN fokus på klima (både hvordan fiskebestandene og havmiljøet påvirkes af klimaændringer og hvordan det skal tages højde for i fiskeriforvaltningen, samt hvordan fiskeriet ikke negativt påvirker havets evne til at være en klimabuffer og CO2 lager) og vi anbefaler at dette nævnes specifikt under dette punkt. Under støtte til beskyttede områder (MPA) skal der komplementeres med støtte til monitorering bl. andet til at overvåge og monitorere effekterne af de strengt beskyttede havstrategiområder og til at lave en "baseline" for områderne. Samtidig anbefaler vi, at løbende overvågning af alle vores beskyttede havområder.

Desuden savner DN fokus på en forbedret vidensgrundlag og biologisk rådgivning på sårbare arter samt habitater som påvirkes af fiskeriet. DN mener at det skal langt mere fokus på at fiskeriet mindsker alle negative påvirkninger på vores sårbare marine arter og habitater og for dette er det nødvendig med et bedre vidensgrundlag samt forskning til teknologiske løsninger som kan mindske fiskeriets påvirkning (fx i at undgå bifangster af sårbare arter).

En langt række fiskebestande i danske farvande er databegrænset, især bestande som ikke er forvaltet under EU's kvotesystem. DN mener at det skal være et stort fokus på at forbedre biologisk rådgivning på de databegrænset bestande som fiskes primært af kystfiskeriet, netop for at fremme det skånsomme kystfiskeri ved at sikre at fiskebestandene er forvaltet ifølge bæredygtighedsprincipperne i den fælles fiskeri politik. Sunde fiskebestande er hele eksistensgrundlaget for fiskeriet, især det kystnære skånsomme fiskeri som ikke har mulighed for at sejle længere væk.

Under indsatsen om udvikling af løsninger på sæl og skarv "problematikken", mener DN at EHFAF udelukkende skal støtte udvikling som kan fremme en **sameksistens** mellem fiskere og andre arter som er afhængig af fisk som fødegrundlag, såsom sæl og skarv. Dermed mener DN at EHFAF-programmet **ikke** skal finansiel støtte en regulering af, eller jagt på arter som er beskyttet under EU's fugle, miljø og natur direktiver (såsom sæler & skarv).

Derudover mener DN at der skal fokus på støtte til at forvalte fiskebestandene ifølge en økosystembaseret tilgang, som også er et mål i den fælles fiskeripolitik Art.2.3: "Der skal i den fælles fiskeripolitik anlægges en **økosystembaseret tilgang** til fiskeriforvaltning med henblik på at sikre, at fiskeriets negative indvirkning på det marine økosystem minimeres, og at det tilstræbes at sikre, at akvakultur og fiskeri ikke nedbryder havmiljøet." En økosystembaseret tilgang kræver også at fiskeriets påvirkning på hele fødekæden, samt interaktioner mellem bestande skal tages i betragtning når der fx sættes fangstmuligheder. DN opfordrer dermed at EHFAFs program at det sætter prioritet på at understøtte at vi i Danmark (og gennem vores bidrag, også i EU-regiet) omstiller vores fiskeriforvaltning til en økosystembaseret tilgang.

Desuden mener DN at der skal mere støtte til at bevare, beskyt og genopbygge fiskenes vigtige levesteder for at hjælpe med genopbygning såsom torsk og silde bestandene. Dette kræver også at vi styrker vores vidensgrundlag ved for eksempel at kortlægge fiskenes vigtige levesteder (fx gydeområder, ungfiskområder,

Dato: 10. Mai 2022

Ang.: Høring af Udkast til Det danske Hav- Fiskeri- og Akvakulturprogram 2021-2027

Journalnummer 22-20-000033

Til: mail@fiskeristyrelsen.dk

Kontakt: Cathrine Pedersen Schirmer, 31 19 32 26, Cathrine@dn.dk

fourageringsområder osv) samt at identificere og nedbringe truslerne mod disse levesteder. At udpege, genoprette og beskytte vigtige fiskelevesteder er også en opfordring under artikel 8 i den fælles fiskeripolitik (Oprettelse af områder til genopretning af fiskebestande) og dette bør EHFAFs program støtte mener DN.

EHFAF prioritet 1 – specifik målsætning 4: Fremme af effektiv fiskerikontrol og -håndhævelse, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri, samt pålidelige data med henblik på vidensbaseret beslutningstagning

DN støtter op om at fiskerikontrollen markant skal støttes under det nye EHFAF-program og digitaliseres. DN mener at elektronisk monitoreing af fartøjer og fangsterne kommer til at udvide sig til lang flere fiskerier og farvande i Danmark. Dermed giver det mening at allerede nu prioritisere denne digitalisering af fiskerikontrollen for at sikre at dansk fiskeri på sigt er 100% sporbar og fuldt dokumenteret.

IUU fiskeri er en enorm trussel for vores havnatur og fiskebestandene. DN mener at fokus for kontrollen især skal være på at håndhæve landingsforpligtelsen, styrke sporing af fartøjer, også fartøjer under 12 meter, kontrol & monitorering og digital overvågning af bifangst af sårbare arter samt styrke kontrol af fiskerirestriktioner i vores beskyttede områder og i kommende trawlfri zoner. Derudover skal kontrol og monitorering af det rekreative fiskeri i danske farvande også markant styrkes (både af danske rekreative fisker men også turister som lystfisker i danske farvande). Ved det rekreative fiskeri skal der især være fokus på kontrol af bag limit af torsk i Østersøen. Det er til at forudse at en baglimit for torsk også bliver indført i andre danske farvande såsom i Nordsøen, Skagerrak, Kattegat eller for andre bestande som er i nedgang. Dette vil kræve et endnu større kontrol indsats som det danske EHFAF program bør støtte. Samtidigt mener DN at teknologier for at registrere fangsterne af det rekreative fiskeri også bør støttes især for truede arter såsom torsk, ål, laks etc.

EHFAF prioritet 1 – specifik målsætning 6: Bidrag til beskyttelse og genopretning af akvatisk biodiversitet og vandøkosystemer

DN mener, at indsatser for Vandløbsrestaurering klart fastholdes. Men DN savner at der under denne målsætning ikke også er sammen fokus på indsatser som har til formål at opnå god miljøtilstand (jf. havstrategi direktivet) som det er at opnå god økologisk tilstand (jf. vandrammedirektivet).

DN hilser fokus på indsatser mod marint affald samt på reduktion og forebyggelse af tabte fiskeriredskaber samt indsatser for at implementere miljøbeskyttelsestiltag meget velkommen. Igen, mener DN, at der mangler fokus på klima og at opruste havets evner til at tilpasse sig klimaændringer samt at have fokus på habitater som er vigtig i havets evne til at lagre CO2 eller som klimabuffer (fx mulighed for stenrev at være med til at hjælpe kystsikre danske kyster.)

Vedr. støtte til udsætning af åleyngel anbefaler DN at dette **ikke** støttes under den danske EHFAF program. DN mener, at set i lyse af de nye ICES-rådgivning fra november 2021, hvor ICES blandt andet rådgiver om nul fangst af glasål til genudsætning og akvakultur¹, at der ikke længer skal gives tilskud til udsætning af ål. DN mener, at det ikke kan forsvares at Danmark giver offentligt tilskud til et genudsætningsprogram som

¹ ICES Advice on fishing opportunities, catch, and effort Ecoregions in the Northeast Atlantic: European eel (*Anguilla anguilla*) throughout its natural range. Published 4 November 2021

<https://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2021/2021/ele.2737.nea.pdf>

Dato: 10. Mai 2022

Ang.: Høring af Udkast til Det danske Hav- Fiskeri- og Akvakulturprogram 2021-2027

Journalnummer 22-20-000033

Til: mail@fiskeristyrelsen.dk

Kontakt: Cathrine Pedersen Schirmer, 31 19 32 26, Cathrine@dn.dk

direkte er i strid med den seneste ICES anbefaling. I dens anbefaling noterer ICES (på side 3), at genudsættelse af ål betragtes som en "bevaringsforanstaltning" i EU-forordningen om ål og et bevaringstiltag i mange landes ålforvaltningsplaner. Samtidig fremhæver ICES, at nettofordelen ved genudsætning af ål til bestandens reproduktionspotentiale er ukendt. Og da genudsættelser er afhængig af glasål fiskeriet, noterer ICES at en genudsættelse af ål vil være i modstrid med den nuværende rådgivning. ICES oplyser, at i betragtning af usikkerhederne og potentielle skadelige virkninger (ICES 2016b) og i overensstemmelse med forsigtighedstilgangen, burde enhver fangst af ål til genudsætning ikke tillades.

På grund af ålebestandens kritiske status, og den specifikke ICES-rådgivning om genudsætning af ål, mener DN, at udkast til EHFAF-programmet skal ændres med henblik på at fjerne enhver mulighed for at give offentligt tilskud til genudsætning af ål.

EHFAF prioritet 2 – specifik målsætning 1: Fremme bæredygtige akvakulturaktiviteter, som navnlig styrker akvakulturproduktionens konkurrenceevne, og samtidigt sikre, at aktiviteterne er miljømæssigt bæredygtige på lang sigt

Overordnet er det DNs opfattelse at med en ny akvakulturstrategi

- Skal der satses på marint landbaseret fiskeopdræt
- skal den traditionelle havbrugsdrift udfases gennem en "flytte på land"- strategi
- skal der satses på den moderne teknologi, som kan udvikles til en stor system eksport
- skal der forsættes med ombygning af traditionelle ferskvandsdambrug til modeldambrug af type 3 evt. type 1
- skal der forsættes med opkøbsordningen som i 2014, hvor Staten køber foderkvoten og stemmeværket fjernes
- skal der ikke spekuleres i økologisk opdræt pga. lempede regelsæt. Stopper en dambruger som økolog, skal der meddeles en ny godkendelse med de krav, der hører med til et konventionelt opdræt.
- Skal placering af muslinge- og tangkulturer ske efter en samlet statslig planlægning og kun efter grundige miljøkonsekvensvurderinger og afvejning mod andre legitime interesser i kystvandene

Disse mål skal der sigtes ambitiøst imod med en kommende EHFAF.

DN bemærkninger til SWOT analysen om akvakultur:

Det anføres konkret i SWOT som en dansk styrke at "Akvakulturproduktionen er klimavenlig idet opdrætsfisk har et lavt CO₂-aftryk per kilo i sammenligning med fx okse- og svinekød (Gephart et al.; 2021)." DN mener, at det er meget unuanceret, idet der indenfor fiskeproduktionen er betydelige forskelle og klimaaftrykket ikke alene og uafhængigt kan aflæses som CO₂-aftryk. Eksempelvis ligger en række danske havbrug kystnært og bidrager til en betydelig eutrofieringseffekt lokalt/regionalt. Eutrofieringseffekter er bl.a. forringet livsvilkår for ålegræs, som er anerkendt som uhyre effektiv til fastholdelse og lagring af CO₂ i biomasse og havbund.

DN skal desuden efterlyse at der sættes lys på RAS og FREAA-anlæg og deres fordele i form af bl.a. fuld kontrol over alle produktionsparametre, lave forbrug af medicin og lave miljøpåvirkninger fra udledninger. Som konsekvens af at man ønsker at fremme disse anlægstyper skal det indgå i overvejelserne

Dato: 10. Mai 2022

Ang.: Høring af Udkast til Det danske Hav- Fiskeri- og Akvakulturprogram 2021-2027

Journalnummer 22-20-000033

Til: mail@fiskeristyrelsen.dk

Kontakt: Cathrine Pedersen Schirmer, 31 19 32 26, Cathrine@dn.dk

- At man politisk tildeler disse typer anlæg større N-kvoter (som nødvendigvis må tages fra anden mindre N-effektiv husdyrproduktion) som muliggør etablering af anlæggene.
- At man ikke som hidtil, hvor der har været øremærket N-kvoter til denne type anlæg, fordeler kvoten tyndt ud over samtlige kystvandområder uden hensyn til hvad indsatsbehov, der er i hvert kystvand og uden hensyn til om de resulterende kvoter i de enkelte kystvande reelt meningsfyldt kan anvendes til andet end marginale småtildelinger til eksisterende anlæg. Kvoterne bør samles til anvendelige størrelser i de kystvande, der uden konflikt med vandområdeplanernes målsætninger kan rumme dem.

Bemærkninger til Miljø- og klimavenlig produktion. (Skaldyr og tang m.m.). Miljøvenligheden af eksempelvis muslinge anlæg i vandsøjlen afhænger i særdeleshed af omfang og placering hvis lokale slamkoncentrationer skal undgås. Derfor er skaldyrproduktion ikke per definition miljøvenlig. Dette skal gøre mere tydeligt i analysen.

Som Svaghed for havbrug skal DN efterlyse medicinforbrug og lav effektivitet pr kg udledt kvælstof sammenlignet med RAS-anlæg. Som Svaghed skal DN desuden påpege et forældet og utilstrækkeligt regelgrundlag for skaldyr- og tang-produktion, som helt åbenlyst medvirker til den manglende sociale/lokale accept af disse anlæg.

Under Muligheder står

”18. Skaldyr og tang som virkemiddel til at reducere næringsstoffer i det marine miljø, herunder fjerne kvælstof. (Kompensationsopdræt som virkemiddel i vandområdeplaner).”

Det undrer DN at der medtages skaldyr som kompensationsopdræt som virkemiddel i vandområdeplaner i en situation, hvor denne mulighed netop er udeladt af Landbrugsaftalen. Og naturligvis med baggrund i at nutidige udledninger af næringsstoffer skal foregå ved kilden og ikke ude i det miljø som vandområdeplanerne skal beskytte.

Under Trusler forekommer det dybt foruroligende at miljøkrav og fokus på dyrevelfærd hindrende for produktionen og ikke som muligheder for tilpasning til forbrugernes nutidige krav og øget nicheproduktion til bedre priser i stedet for fortsat volumen-produktion til lave markedspriser og stor pris konkurrence med stort miljøaftryk til følge.

Behovsanalysens centrale punkter imødekommer dog i væsentlig grad en del af ovennævnte kritikpunkter. Det samme gælder afsnit 2.1 *Bæredygtig omstilling af akvakultursektoren* og beslutningen om at ”Der ydes kun støtte til investeringer i renseteknologi og klimaløsninger i landbaserede anlæg.”

Under prioritet 3 nævnes (igen) som muligheder

2. Skaldyr og tang som virkemiddel til at fjerne kvælstof.

3. Stort potentiale for lavtrofisk akvakultur i danske farvande.

DN har ovenfor adresseret spørgsmålet om skaldyr som virkemiddel overfor eksisterende tilførsler fra land af næringsstoffer som uacceptabelt i stedet for fjernelse ved kilden. Som naturgenopretningsmiddel overfor historiske (den interne) belastninger er DN velvilligt indstillet overfor velplacerede anlæg.

Potentialet for lavtrofisk akvakultur er muligvis stort i kystvandene, men det samme er konfliktpotentialet såfremt lokal og social accept ikke indgår som en del af tænkningen. Uden gennemsigtige og tidssvarende regelsæt for tildeling af tilladelser anser DN en udvikling for utænkelig og uacceptabel.

Dato: 10. Mai 2022

Ang.: Høring af Udkast til Det danske Hav- Fiskeri- og Akvakulturprogram 2021-2027

Journalnummer 22-20-000033

Til: mail@fiskeristyrelsen.dk

Kontakt: Cathrine Pedersen Schirmer, 31 19 32 26, Cathrine@dn.dk

DN har ikke nøjere indblik i udviklingen og tildelingerne via FLAG-ordningen på alvakulturområdet, men finder anledning til at påpege at lokal tildeling af midler skal sikres i fuld overensstemmelse med de målsætninger og begrænsninger, som fastlægges i EHFAF og i Akvakulturstrategien generelt så der ikke udvikles i modsatrettede spor.

Med venlig hilsen

Cathrine Pedersen Schirmer